

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 17
din 14.04.2005
privind soluționarea contestației formulate de
S.C.S.R.L.
din comuna, județul Suceava, înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava
sub nr. / 31.01.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Biroul Vamal Dornești prin adresa nr. din 27.01.2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 31.01.2005, cu privire la contestația formulată de S.C.S.R.L. din localitatea strada, prin Cabinetul de Avocatură, împotriva actului constatator nr. întocmit Biroul Vamal Dornești la data 03.01.2005.

Contestația a fost formulată de S.C.S.R.L. prin Cabinetul de Avocatură din localitatea, în baza împuternicirii avocațiale nr. 22.01.2005, depusă în original la dosarul cauzei.

S.C.S.R.L. contestă măsurile stabilite prin Actul constatator nr. și Nota de calcul a penalităților întocmite de Biroul Vamal Dornești în data 03.01.2005, privind suma delei, reprezentând:

-lei - taxe vamale;
-lei - comision vamal;
-lei - taxa pe valoarea adăugată;
-lei - dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale;
-lei - dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugate;
-lei - dobânzi de întârziere aferente comisionului vamal.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 176 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 174 și 178 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată împotriva Actului constatator nr. privind suma delei și a Notei de calcul a penalităților privind suma delei, emise de către Biroul Vamal Dornești în data de 03.01.2005, S.C.S.R.L. aduce în susținerea cauzei următoarele argumente:

La data de 26.03.2000 societatea a importat anvelope uzate din Germania, pentru care în mod legal a beneficiat de regim tarifar preferențial. În ceea ce privește faptul că, ulterior, instituțiile din Germania au constatat că factura privind achiziția anvelopelor este falsă și că acestea nu sunt de origine din Uniunea Europeană și deci, nu sunt supuse Acordului încheiat între România și Uniunea Europeană, nu presupune culpa societății, aceasta neavând cum să cunoască proveniența produselor.

Societatea contestatoare opinează că în nici un caz nu poate fi reținută vreo obligație financiară în sarcina sa și că, la plata sumelor imputate acesteia ar trebui să fie obligată societatea germană care a exportat anvelopele uzate, întrucât din vina exclusivă a acesteia s-a ajuns în situația de față.

Societatea contestatoare arată că, la data importului anvelopelor, a prezumat pe bună dreptate legalitatea actelor însoțitoare și implicit originea produselor, prezumție bazată pe onestitatea instituțiilor germane.

De asemenea, societatea contestatoare arată că produsele importate au fost consemnate în actele contabile și au fost supuse procesului tehnologic de reșapare sau reformare, încât din acest punct de vedere toate procedurile efectuate sunt legale.

Societatea contestatoare mai arată că, în vederea exonerării sale de orice altă obligație ce nu provine dintr-o faptă ilicită săvârșită de personalul administrativ al acesteia, ci din partea partenerului extern, urmează să facă demersurile necesare la autoritățile germane pentru a-i fi expediate soluțiile date în cercetările efectuate cu privire la factura ce a însoțit marfa.

II. Biroul Vamal Dornești, prin actul constatator încheiat la 03.01.2005, a stabilit diferențe de taxe și alte drepturi ale bugetului de stat în sumă totală delei aferente mărfurilor importate de către S.C.S.R.L. cu declarația vamală de import I din 26.03.2000, din care:lei reprezentând taxe vamale,lei reprezentând comision vamal șilei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Din conținutul capitolului III „Motivele verificării (recalculării)” al actului constatator nr. / 03.01.2005, rezultă următoarele:

A fost anulat regimul tarifar preferențial acordat, ca urmare a transmiterii de către Direcția Regională Vamală Iași a rezultatului procedurii de control „a posteriori” privind îndeplinirea criteriilor de origine și autenticității dovezilor care atestă originea bunurilor acoperite de factura / 18.03.2000.

Între motivele recalculării drepturilor vamale, se menționează adresa Autorității Naționale a Vămilei nr. / 29.11.2000, precum și adresa nr. / 27.12.2004 prin care, Direcția Regională Vamală Iași a transmis rezultatul procedurii de control „a posteriori” privind îndeplinirea criteriilor de origine și autenticității dovezilor care atestă originea bunurilor acoperite de factura / 18.03.2000, din care rezultă că administrația vamală germană comunică faptul că factura este falsă, mărfurile acoperite de acest document nu sunt originare în sensul Acordului România - UE.

În aceste condiții, organele vamale au dispus anularea regimului tarifar preferențial în temeiul prevederilor art. 61 și 75 din Legea nr. 141 / 1997 privind Codul vamal

al României și ale art.106 și 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr. 626 /1997, corelate cu prevederile art. 32 din Protocolul nr. 4 referitor la definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă.

Prin *Nota de calcul a penalităților*03.01.2005, Biroul Vamal Dornești a calculat dobânzi de întârziere în sumă delei din carelei aferente taxelor vamale,aferente comisionului vamal șilei aferente taxei pe valoarea adăugată.

III. Din analiza celor prezentate, a documentelor existente la dosarul cauzei și în raport cu prevederile legale invocate de organele vamale și de societatea contestatoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma delei, reprezentând:lei taxe vamale,lei comision șilei TVA, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă pentru anvelopele importate în 26.03.2000, S.C.S.R.L. din comuna beneficiază de regimul tarifar preferențial, în condițiile în care autoritatea vamală germană infirmă autenticitatea facturii externe/ 18.03.2000, precum și originea comunitară a bunurilor importate.

În fapt, S.C.S.R.L. din comuna a depus și înregistrat declarația vamală de import nr. I / 26.03.2000 prin care a solicitat plasarea în regim vamal de import definitiv a 1000 buc. anvelope uzate, intrate în țară prin Biroul Vamal Siret și tranzitate la Biroul Vamal Dornești.

Totodată, S.C.S.R.L. a solicitat pentru anvelopele importate acordarea regimului tarifar preferențial (regim acordat de Biroul vamal Dornești) în baza declarației de origine pe factura/ 18.03.2000, anexată la declarația vamală nr. I / 26.03.2000.

Ulterior acordării regimului tarifar preferențial, autoritatea vamală a inițiat procedura de control „a posteriori” pentru factura/ 18.03.2000 (factură cu declarația de origine), prin transmiterea acesteia la autoritatea vamală germană.

Din adresa Direcției Regionale Vamale Iași, nr./ 27.12.2004, prin care s-a transmis Biroului Vamal Dornești rezultatul controlului „a posteriori” privind verificarea îndeplinirii criteriilor de origine și autenticității dovezii care atestă originea bunurilor acoperite de factura18.03.2000, se reține că administrația vamală din Germania a comunicat că **factura este falsă.**

Pentru aceste motive, s-a dispus anularea regimului tarifar preferențial care a fost acordat la momentul vămuirii, procedându-se la încheierea actului constatator nr. / 03.01.2005, pentru recuperarea drepturilor vamale datorate în sumă delei.

În drept, referitor la acordarea regimului tarifar preferențial, art. 68 din Legea nr. 141 / 1997 privind Codul vamal al României, stipulează:

"(1) Unele categorii de mărfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil,

în funcție de felul mărfii sau de destinația lor specifică, potrivit reglementărilor vamale sau acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

(2) Prin tratament tarifar favorabil se înțelege o reducere sau o exceptare de drepturi vamale, care poate fi aplicată și în cadrul unui contingent tarifar."

În ceea ce privește dovezile de origine în baza cărora se poate acorda un tratament tarifar favorabil pentru bunurile importate, art. 16 și 24 din Protocolul privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin O.U.G. nr. 1/1997, aplicabile la data importului, stipulează:

„Art. 16

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III;

b) fie, în cazurile menționate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, al cărei text figurează în anexa nr. IV, dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor (denumită în cele ce urmează declarație pe factură).

[...]

Art. 24

Dovezile de origine vor fi prezentate autorităților vamale ale țării importatoare, în conformitate cu procedurile aplicabile în acea țară."

În baza prevederilor legale citate, la introducerea bunurilor în țară, la cerere, în urma prezentării declarației pe factura din 18.03.2000, dată de exportatoruldin Germania, organele vamale au acordat societății comercialetratament tarifar favorabil pentru bunurile importate.

Având suspiciuni în ceea ce privește caracterul original al bunurilor importate de S.C.S.R.L., autoritatea vamală română a declanșat procedura de control a posteriori, făcând astfel aplicabilitatea art. 32 pct. 1, 3 și 5 din protocolul referitor la definirea de „*produse originare*”, ratificat prin O.U.G. nr. 1/1997 (în vigoare la data înregistrării declarației vamale), care precizează:

„1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol [...]

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător. [...]

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol."

În esență, aceleași prevederi au fost reluate și prin Protocolul referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență nr. 192 / 2001, în vigoare la data inițierii controlului „a posteriori”.

În ceea ce privește întocmirea declarației pe factură, și verificarea ulterioară a documentelor care dovedesc caracterul originar al produselor, **art. 21 paragrafele 2 și 3 din Protocolul** referitor la definirea noțiunii de „**produse originare**”, ratificat prin **O.U.G. nr. 1/1997** (în vigoare la data înregistrării declarației vamale), precizează:

„2. O declarație pe factură poate fi întocmită dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

3. Exportatorul care întocmește o declarație pe factură trebuie să prezinte, în orice moment, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.”

Referitor la răspunderea cu privire la autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală, art. 40 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României adoptat prin H.G. nr. 626/ 1997, în vigoare la data întocmirii declarației vamale, precizează:

„Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;*
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;*
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.”*

Așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, prin adresa nr. / 30.05.2003, Serviciul Supraveghere Vamală din cadrul Direcției Regionale Vamale Iași a inițiat procedura de control „a posteriori” privind îndeplinirea criteriilor de origine și autenticitatea dovezii care atestă originea bunurilor acoperite cu factura / 18.03.2000.

Direcția Regională Vamală Iași, prin adresa nr. / 27.12.2004, solicită Biroului Vamal Dornești să anuleze regimul tarifar preferențial acordat inițial pentru bunurile acoperite cu factura / 18.03.2000, pe motiv că în urma controlului „a posteriori” administrația vamală germană a comunicat Autorității Naționale a Vănilor că factura este falsă.

Din adresa Autorității Naționale a Vănilor nr. din 29.11.2004, se reține că

autoritatea vamală germană a comunicat faptul că factura/ 18.03.2000 „**nu a fost emisă de exportatorul menționat. Este falsă.**”

Prin adresa nr. / 09.03.2005 Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, a solicitat Direcției Regionale Vamale Iași o copie după adresa administrației vamale germane, prin care se infirmă autenticitatea facturii/ 18.03.2000.

Urmare a adreselor noastre nr. din 09.03.2005 și nr. / din 04.04.2005, Direcția Regională Vamală Iași, cu adresa nr. din 05.04.2005 ne-a transmis o copie a răspunsului administrației vamale germane.

Prin urmare, la dosarul contestației s-a anexat și copia răspunsului autorității vamale germane, la cererea de control „a posteriori” a autorității vamale române.

Având în vedere cele prezentate, în conformitate cu prevederile Protocolului privind definirea noțiunii de „produse originare”, regimul tarifar preferențial acordat inițial a fost anulat, întocmindu-se în acest sens actul constatator nr. / 03.01.2005.

În speță, sunt incidente:

- prevederile art. 61 alin. (1) din Legea nr. 141 / 1997 privind Codul vamal al României, care precizează:

„Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.”

- și prevederile art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr. 626 / 1997, preluate în aceeași formă de H.G. nr. 1114 / 2001, care stipulează:

„În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.”

Față de conținutul actelor normative citate, se constată că în mod legal organele vamale au dispus retragerea preferințelor tarifare acordate inițial societății contestatoare și calcularea drepturilor vamale datorate.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus și faptul că factura 18.03.2000 nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate, aceasta fiind falsă, urmează să se **respingă** contestația formulată de S.C. S.R.L, pentru suma delei, reprezentând drepturi vamale de import, **ca neîntemeiată.**

2. Referitor la dobânzile de întârziere în sumă delei, cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare datorează această sumă bugetului de stat, în condițiile în care pentru debitele care au generat aceste dobânzi contestația a fost respinsă.

În fapt, organele vamale au calculat pentru neplata în termen a comisionului

vamal, a taxei pe valoarea adăugată și taxelor vamale stabilite prin actul constatator nr. / 03.01.2005, dobânzi de întârziere în sumă totală delei, din care:

-lei dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale;
-lei dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugate;
-lei dobânzi de întârziere aferente comisionului vamal.

În drept, în speță sunt aplicabile:

prevederile art. 13 din O.G. nr. 11 / 1996 privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile până la data de 31.12.2002, unde se precizează:

„Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează dobânzi de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale”,

prevederile art. 12 și ale art. 13 alin (1) din O.G. nr. 61 / 2001 privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabile în perioada 01.01.2003 - 31.12.2003, care stipulează:

„Art. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingeri sumei datorate inclusiv”

și prevederile art. 114 și art. 115, alin. (1) și (2), lit. a) din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aplicabile cu 01.01.2004, unde se precizează:

„ART. 114

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]

ART. 115

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv; [...]

Față de conținutul actelor normative citate, se reține că dobânzile de întârziere în sumă delei au fost stabilite în mod legal de către organele vamale, aceasta reprezentând o măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*".

Deoarece în sarcina societății contestatoare a fost reținută datoria vamală stabilită prin actul constatator nr. / 03.01.2005 care a generat aceste dobânzi, iar prin cererea formulată nu se contestă modul de calcul al acestor accesorii, urmează să respingă contestația pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 61 alin. (1) și 68 din Legea nr. 141 / 1997 privind Codul vamal al României, art. 40 și art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României adoptat prin H.G. nr. 626/ 1997, art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr. 1114 / 2001, art. 16 și art. 21 paragrafele 2 și 3, art. 24 și art. 32 pct. 1, 3 și 5 din Protocolul privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin O.U.G. nr. 1 / 1997, art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 și art. 13 alin (1) din O.G. nr. 61/2001 privind colectarea creanțelor bugetare, art. 114 și art. 115, alin. (1) și (2), lit. a) din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu art. 185 alin. (1) din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură civilă, republicată, se

D E C I D E :

Respingerea contestației formulată de S.C.S.R.L. din comuna, pentru capetele de cerere în sumă totală delei reprezentând drepturi vamale de import și dobânzi de întârziere, **ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la comunicare.